

af den kapital, der tilgår erhvervslivet og samfundets aktiviteter i øvrigt.

Endelig tilsigtes det at lade det samfundsmæssige indseende med forsikringsselskabernes virksomhed omfatte også varetagelsen af forbrugerpolitiske synspunkter, f. eks. ved udformningen af policer og forsikringsbetingelser og andre forhold, hvor det er naturligt, at forsikringstagernes interesser kommer til udtryk.

Udpegningen af det offentlige repræsentanter bør ske under hensyntagen til, at de skal have til opgave at repræsentere offentlige interesser og synspunkter. Fremfor speciel faglig indsigt bør der derfor lægges vægt på, at de pågældende besidder almene kvalifikationer begrundet i en erfaring og placering, som må antages at give forudsætninger for at bestride hvervet. Udnævnelserne vil ske for 4 år ad gangen.

I forhold til vedkommende forsikringsselskab tillægger forslaget det offentlige repræsentant en stilling, der ganske svarer til den, der indtages af de øvrige bestyrelsesmedlemmer, det vil sige, at den pågældende virker under det samme ansvar og med de samme pligter og rettigheder som andre af bestyrelsens medlemmer. Det offentlige repræsentant kan kræve at indtræde i underudvalg og lignende, som en bestyrelse måtte nedsætte til behandling af sager, der henhører under bestyrelsens afgørelse.

Da det offentlige repræsentant har pligt til i særlig grad at varetage samfundsmæssige interesser, vil industriministeren, ved udnævnelsen og senere, kunne præcisere disse over for den pågældende, ligesom denne af egen drift eller efter anmodning vil kunne delagtiggøre ministeren i sine almindelige synspunkter og erfaringer fra sit virke som bestyrelsesmedlem udpeget af industriministeren.

Vederlaget til de offentlige repræsentanter vil blive fastsat efter generelle regler, der gives af industriministeren.

Uanset at disse repræsentanter i almindelighed ligestilles med bestyrelsens øvrige medlemmer, vil der i vederlagsreglerne kunne fastsættes et vist mindstebeløb for de offentlige repræsentanter. Et sådant mindstebeløb kan i visse tilfælde være nødvendigt, hvis det skal være muligt at formå egnede personer til at påtage sig hvervet.

Det nuværende tilsyn med forsikringsselskabernes virksomhed, der udøves af forsikringsrådet, vil ikke blive ændret ved indførelse af offentlige repræsentanter.

Udnævnelsen af de offentlige repræsentanter foretages uden forudgående indstilling fra de pågældende forsikringsselskaber. I tilfælde, hvor in-

dustriministeren under hensyntagen til et selskabs særlige lokale tilknytning anser lokal bistand til udpegelsen eller en lokal indstilling for at være påkrævet, forudsættes henvendelse herom rettet til vedkommende kommune eller amtskommune.

Det må anses for mindre påkrævet at udnævne offentlige repræsentanter i de små forsikringsselskaber, idet hovedparten af disse er organiseret som gensidige selskaber.

Herefter må det afgørende være, hvorledes man kan foretage en passende afgrænsning af de selskaber, der ikke skal have offentlige repræsentanter. Man kunne som kriterium tage præmieindtægts størrelse. Dette ville imidlertid nødvendiggøre en årlig regulering, hvortil kommer, at præmieindtægten, selv om man som grundlag anvendte gennemsnittet af denne, for f. eks. de sidste 3 år, ville kunne variere ret stærkt, således at et selskab et år skulle have en offentlig repræsentant men ikke i det næste år. Det er i stedet for foreslået, at man anvender kriteriet for retten til valg af arbejdstagerrepræsentanter i bestyrelsen, det vil sige, at det pågældende selskab i de sidste 3 år gennemsnitligt har beskæftiget mindst 50 arbejdstagere. Udnævnelsen af en offentlig repræsentant er ikke betinget af, at medarbejderrepræsentanter faktisk er valgt. Det anslås, at 28 forsikringsselskaber har en sådan størrelse, at der i disse selskaber skal udpeges en offentlig repræsentant. 19 af disse selskaber er imidlertid sammensluttet i 13 koncerner, der tillige omfatter 31 mindre forsikringsselskaber. Udpeger man inden for hver koncern en offentlig repræsentant, der får sæde i samtlige af koncernen omfattede forsikringsselskabers bestyrelser, vil der for den gruppe af selskaber, der er tilknyttet koncerner, blive behov for 13 offentlige repræsentanter. Hertil kommer en offentlig repræsentant for hvert af de 9 selskaber, der ikke er tilknyttet en koncern. Der vil således blive behov for udnævnelse af i alt 22 offentlige repræsentanter, der vil få sæde i i alt 59 forsikringsselskaber, herunder i 28 af de største selskaber. Ved at anvende det foreslåede kriterium vil man få offentlig repræsentation i selskaber, der dækker ca. 80 pct. af den samlede præmieindtægt.

Da som nævnt en række forsikringsselskaber udgør en koncern, kan det være unødvendigt at udnævne en offentlig repræsentant i alle selskabernes bestyrelser, og forslaget bemyndiger derfor industriministeren til at udnævne et mindre antal, eventuelt kun én offentlig repræsentant, der således får sæde i bestyrelsen for alle koncernens selskaber. Det samlede vederlag vil være omfattet af det maksimum, der fastsættes af industriministeren.